

A Fővárosi Ítéltábla a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Palatics Edit) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - az Ószy Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. Ószy Tamás) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. április 4. napján kelt 19.P.20.447/2017/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 68.000 (hatvannyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2014. június 19-én, illetve 2014. július 1-jén az alperesi műsorszolgáltató a Híradó című műsorában a felperest ábrázoló felvételeket tett közzé. A korábban készült felvételek lejátszásának aktualitását az adta, hogy a televízió híradásában beszámolt arról, miszerint a felperes visszatér a közéletbe, a ... értesülései szerint őt választotta elnökké azi szervezete. A 2014. június 19-i adásban a felperest a bíróságon bilincsben ábrázoló képmást tárta az alperes a televízió nyilvánossága elé. Több alkalommal lejátszották a Híradó Este című műsorban azokat a felvételeket, amelyeken a felperes egy bevásárlóközpontba tért be az őt kérdező riporter elől. A felperes Budapest ...ének korábbi polgármestere. Vele és több társával szemben az ügyészség vádat emelt, milliós nagyságrendű ingatlanügyek, sok millió forint kárt okozó lakáskiutalások, fiktív megbízási szerződések és egyéb bűncselekmények elkövetése miatt. Az ügy „... ügyként” híresült el a médiában. A magyarországi sajtó szinten minden képviselője beszámolt a büntetőügy alakulásáról, az ügyben tartott tárgyalásokról.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a képmáshoz fűződő jogát, illetve emberi méltóságát a fenti, 2014. június 19-i, és július 1-jei adásokban őt bilincsben ábrázoló, illetve a bevásárlóközpontnál engedélye nélkül készített felvételek bemutatásával. Kérte továbbá az alperes 850.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a közszereplő képmása a

közzsereplésével összefüggésben a közéleti megnyilvánulás által meghatározott keretben használható fel az érintett hozzájárulása nélkül. A lakáskiutalásokkal és a szerződésekkel kapcsolatos hivatali visszaélés, hűtlen kezelés és magánokirat hamisítás kérdése olyan közügy, melyben a politikai közzsereplő, felperes volt a vádlott, és amely 100 millió forint feletti állami vagyron megkárosítását érintette. Mindez megalapozza a nyomós közérdekre és súlyos bűncselekményre való hivatkozást. A felperes a bevásárlóközpontban készült felvételek idején is közzsereplő volt, ebben az időben indult a Budapest ... polgármesteri székért. Az indulásról való lemondása pontosan a hivatkozott jogerős büntetés és az ahhoz kapcsolódó közügyektől eltiltás következtében vált időszerűvé. Hivatkozott arra is, hogy az esetlegesen megállapítható sérelemdíj igény eltűzött.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 100.000 forint + áfa perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 102.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1), (2), (3) bekezdését, 2:43. §-át, 2:45. § (1), (2) bekezdését, 2:48. § (1), (2) bekezdését, 2:51. § (1), (2) bekezdését, 2:52. § (1), (2), (3) bekezdését.

Ismertette, hogy a korábban kialakult bírósági gyakorlat szerint a büntetőeljárás hatálya alatt állás nem minősül közzsereplésnek, időközben azonban az Alkotmánybíróság gyakorlatában is megjelent az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) megengedőbb álláspontja, ezért a bírósági gyakorlat is változóban van. Idézte az EJEB von Hannover-ügyben, a Verlagsgruppe News GmbH ügyekben tett megállapításaiból, hogy különbséget kell tenni aközött, hogyha a fényképfelvételeket kizárólag abból a célból tesznek közzé, hogy kielégítsék egy bizonyos olvasóközönség érdeklődését az érintett személy magánéletével kapcsolatban, illetve aközött, hogy a cikkben szereplő ügynek közéleti jelentősége van, amelyet a közzétett fényképfelvétel illusztrál. A bíróságnak mérlegelési tevékenységet kell végeznie a magánülethez való jog, illetve a véleménynyilvánítás szabadsága kapcsán. Amennyiben a cikk, amelynek illusztrációjaként egy közéleti szereplő képét közlik, közéleti vitával kapcsolatos, akkor csak nagyon kevés esetben állhat fenn ezen fénykép közzétételének abszolút tilalma.

A magánélet tiszteletben tartása és a véleménynyilvánításhoz való jog mérlegelése kapcsán pedig az alábbi szempontokat kell mérlegelni: az adott tudósítás mennyiben kapcsolódik közérdekű ügghöz; az érintett személy milyen ismertséggel bír és pontosan mi a sajtóközlemény tárgya; milyen volt az érintett személy korábbi magatartása; a fénykép milyen körülmények között készült, milyen módon szerezte meg a sajtó az információt és az hiteles-e; a közlemény tartalma, formája és a következményei; a fényképet közzétevő sajtóterméket fenyegető jogkövetkezmények mértéke. Idézte az Alkotmánybíróság 28/2014. (IX. 29.) AB határozatából, hogy közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódó képmás nyilvánosságra hozatalához nem minden esetben van szükség az ábrázolt személy hozzájárulására. A Kúria Pfv.IV.21.840/2015/5. számú ítéletben arra a következtetésre jutott, hogy a felperes, mint közzsereplő büntetőügye kapcsán az EJEB által kifejlesztett fenti tesztet alkalmazva közéleti szereplő, amely közzsereplésével kapcsolatban folytatott büntetőeljárásról szóló tudósításban a képmása az adott eljárásról szóló tudósítás körében hozzájárulása nélkül is felhasználható. Idézte a 7/2014. (III. 7.) AB határozatból a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás kiemelt védelmére vonatkozó megállapításait. Az Alkotmánybíróság 3313/2017. (XI. 30.) AB határozatában foglaltakból kiemelte, hogy az ügy alkotmányossági szempontú megítélésének lényeges kérdése, hogy a sajtóban közölt tudósításhoz csatolható-e olyan képi illusztráció, amely az érintettet a nyilvánosság előtt fizikai kényszerítő eszköz alkalmazása során mutatja be. Kiemelte az Alkotmánybíróság, hogy a kényszerítő intézkedések, például előzetes letartóztatás alkalmazása önmagában nem sérti az ártatlanság vélelmét. A társadalom széles rétegét érintő ügyekről szóló tájékoztatás a sajtószabadság körébe

tartozik. Nem hagyható figyelmen kívül az adott ügyben, hogy a kifejezetten a bilincsben történő képi illusztráció kapcsán köztudomású ténynek minősült, hogy a felperest előzetes letartóztatásba helyezték. A sajtószervek rendszeresen tudósítanak arról, hogy mikor és kinek az előzetes letartóztatásáról dönt a bíróság. Ezekben az esetekben a filmfelvételeken, fotókon, bilincsben, vezetőszáron látható a gyanúsított, mert a személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedések realizálása így valósul meg. Ennek ellenére és ezzel együtt megilleti a gyanúsítottat az ártatlanság véelme a büntetőeljárás e szakaszában. Nem állapítható meg, hogy a hatóságok intézkedésére azért került volna sor, hogy a felperest bűnösnek mutassák be a nyilvánosság előtt, a fizikai kényszerítő eszközök alkalmazása a kényszerintézkedések velejárója.

Az elsőfokú bíróság a fenti szempontokat figyelembe véve annak tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes a híradása során felperesről korábban a büntetőeljárás során készült felvételeket hozott ismételten nyilvánosságra, ez azonban nem volt öncélú. A híradás aktualitását az szolgálta, hogy a büntetőeljárás alatt álló közszereplő felperes ismételten közéleti szerepet kívánt vállalni, és egy párt kerületi szervezete elnökévé választotta. Elhangzik az is a műsorszám során, hogy a televízió megkísérelte ezzel kapcsolatosan a párt vezetésének a véleményét is megtudni, kérdéseikre azonban nem kaptak választ. Annak is jelentősége volt, hogy a felperes a sajtó riporterének kérdéseire nem volt hajlandó válaszolni, az őt megszólító riportert a felperes faképnél hagyta azt követően, hogy ismételt politikai szerepvállalása a sajtóhírek középpontjába került. Arra következtetett, hogy a felperes akkor már közszereplőnek minősül, ha a sajtó a szerepvállalásával kapcsolatosan kívánja megnyilatkoztatni. Kitért arra, hogy a bevásárlóközpontban vásárlás nem minősül közszereplésnek, de megítélése szerint a felperes nem háríthatja el az aktuális politikai élet kiemelkedő szereplőjeként a sajtó kérdéseit a szerepvállalásával kapcsolatosan azzal, hogy kitér a sajtó elől, illetve amennyiben ezt megteszi, nem hivatkozhat arra, hogy a felvételek nem tartoznak a közszereplése körébe. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az alperes által sugárzott hírműsorok arról a tényről, mint aktualitásról számoltak be, hogy a felperes vezető szerepet vállalt pártja kerületi szervezetében, valamint arról, hogy büntetőeljárás alatt áll, büntetőügye a megválasztásakor még folyamatban volt. E büntetőügy kapcsán állt kényszerintézkedés hatálya alatt, az ezzel kapcsolatos képsorok kerültek ismételten a nyilvánosság elé. Megítélése szerint a büntetőeljárás hatálya alatt álló felperesnek a sajtó- és a véleménynyilvánítási szabadság alapjogára figyelemmel fokozottan túrnie kell, hogy a személyével kapcsolatos tényeket bemutassák, illetve véleményeket fogalmazzanak meg. Nem élt vissza a jogával ezért az alperes, amikor a felperesről korábban bemutatott felvételeket ismételten lejátszotta az aktuális hírrel, eseménnyel kapcsolatosan, és akkor sem, amikor a felperest a szerepvállalásáról meg kívánta kérdezni. Rögzítette, hogy a bevásárlóközpontnál készült felvételekről jól kivehető, hogy a riporter a felperestől a vállalt tisztségével kapcsolatosan akart kérdezni, vagyis a felperestől nem a magánéletével kapcsolatos információkat várt. Az előkészített felvétel nyilvánosságra hozatalához nem kellett a felperes engedélye. Ezek alapján a keresetet elutasította.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő jogát a Híradó című műsorban 2014. június 19. napján és 2014. július 1. napján felperest a bíróságon bilincsben ábrázoló felvételekkel, kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől és az alperes kötelezését 550.000 forint sérelemdíj és annak 2014. június 19. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatai megfizetésére kötelezni.

Fellebbezését arra alapította, hogy a Kúria hivatkozott ítélete elvi éllel azt mondta ki, hogy a közéleti szereplő közszereplésével kapcsolatban folytatott büntetőeljárásról szóló tudósításban közéleti szereplő képmása az adott eljárásról szóló tudósítás körében használható fel az adott

személy konkrét hozzájárulása nélkül, ha a képmás a konkrét eljárás során készült. A felperes előzetes letartóztatását 2009. február 22-én rendelték el és 2011. október 4-én megszüntették. Az alperes által felhasznált felvétel ebben az időszakban születhetett. 2014 júniusában egy évvel korábban készült felvételt használt fel az alperes, amely ráadásul nem a felperes büntetőeljárásának aktuális állásáról számolt be és a felperes sem volt ekkor már kényszerintézkedés hatálya alatt. Évek óta nem volt ezért aktuális az, hogy a felperes bilincsben látható lett volna.

A felperest bilincsben ábrázoló felvétel felhasználása az alperes részéről az adott tudósítás során szükségtelen és öncélú volt és nem felelt meg az adott időszakban a valóságnak. Nem a büntetőeljárás aktuális állásáról tudósított, mivel a felperes akkor már nem állt előzetes letartóztatás hatálya alatt. Kiemelte, hogy a sajtószabadságnak és a véleménynyilvánítás szabadságának is van korlátja, jelen esetben ez az, hogy az alperesi tudósításhoz használt felvétel a felhasználáskor már nem felelt meg a valóságnak és ezáltal alkalmas volt arra, hogy az átlagnézőt megtévevessze.

A felperes emiatt, ahogy az az elsőfokú eljárásban kifejtésre került, rendszeresen magyarázkodásra kényszerült, bizonygatnia kellett, hogy már nincs börtönben és nem is került újra oda.

Az elsőfokú bíróság által idézett Kúria ítélet és az Alkotmánybíróság határozata sem mondta ki azt, hogy a felperesről készült felvételek korlátlanul, bármilyen tudósításhoz felhasználhatók lennének. A hivatkozott határozatokkal elbírált sajtómegjelenés a büntetőeljárás akkori állásáról szóló tudósítás volt, jelen esetben azonban nem volt erről szó. Utalt arra is, hogy a Kúria az ábrázolás módját is értékelte, úgy ítélte meg, hogy a felvétel nem volt indokolatlanul bántó, lealacsonyító, mivel nem látszott rajta kifejezetten a bilincs.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság mind tényállásában, mind jogalapjában és jogi értékelésében megalapozott, a hatályos jogszabályokban, és a bírói gyakorlatnak megfelelő határozatot hozott.

A képmás felhasználásával összefüggően kiemelte, hogy a sérelmezett képmás közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz használták fel, az a felperes politikai szerepvállalásához és közszerepléséhez kapcsolódott. A felperes, mint politikus egyértelműen közéleti szereplőnek minősül, ekként a nyilvánosságra hozott fénykép az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkének védelme alatt állt. A felperes korábbi közéleti szerepvállalása okán, illetve a büntetőeljárásról történő tudósítások nyomán a nyilvánosság előtt már korábban is széles körben ismert volt, az is köztudomású tény volt, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás indult és előzetes letartóztatására is sor került.

A képmás nem ábrázolta megalázó, lejárató helyzetben a felperest. A képmás közzététele nem változtatott a felperes korábban kialakult társadalmi megítélésén. A tudósításban nem állított valótlan tény, megkereste a felperest is, hogy nyilatkozzon, ő azonban határozottan elzárkózott ettől. Utalt arra is, hogy a Kúria egy eseti döntése alapján a személyiségi jogi jogsértés megállapításának sem automatikus következménye a sérelemdíj. Jelen esetben a sérelemdíj alkalmazása mindenképpen szükségtelen, mivel a felperes által kifogásolt magatartásnak nem volt értékelhető jelentősége a felperes környezetére, személyének megítélésére.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az irányadó jogszabályokat helyesen jelölte meg, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival is túlnyomórészt egyetértett.

A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú bíróság a döntése alapjául szolgáló érveket, a joggyakorlat változását alátámasztó EJEK, illetve alkotmánybírósági határozatok, kúriai döntéseit megfelelően ismertette.

A másodfokú bíróság ennek kapcsán utal arra, hogy a felperes fellebbezésben is hivatkozott kúriai döntésből nem olvasható ki olyan következtetés, miszerint a kényszerintézkedést is ábrázoló képsor kizárólag az adott büntetőeljárásról szóló tudósításban, és csak akkor használható fel hozzájárulás nélkül, ha a kényszerintézkedés még fennáll, minden más eset szükségtelen, öncélú felhasználás. Ez az értelmezés a 7/2014. (III. 7.) AB határozat szerint is kiemelt alkotmányos védelem alatt álló, a mozgóképes illusztrációra is kiterjedő véleménynyilvánítás szabadságának szükségtelen és aránytalan tematikus korlátozását jelentené, mivel nemcsak ezekben az esetekben merülhet fel a közügyekkel összefüggő büntetőeljárásra vonatkozó események ismertetésének szükségessége, ennek kapcsán pedig a képi megjelenítés. Ugyanakkor a másodfokú bíróság hangsúlyozza azt is, hogy egy politikussal szembeni büntetőeljárás során készült felvétel sem használható fel idő és tárgyi korlát nélkül, minden körülmények között. A sajtó általi bilincsben ábrázolás az emberi méltóságot, a képmáshoz való jogot érzékenyen érintő magatartás. A képmás engedély nélküli felhasználásának jogszerűsége ezért közszereplő politikusok esetén is az elsőfokú bíróság által is helyesen kiemelt alapjogi mérlegelés útján dönthető el: az emberi méltóságból fakadó képmáshoz való jogot kell összemérni a véleménynyilvánítás szabadságához való joggal.

Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított a mérlegelés kapcsán elsődleges jelentőséget annak, hogy a képfelhasználás mennyire szorosan köthető közérdeklődésre számot tartó ügy bemutatásához, azaz közügyre vonatkozó véleménynyilvánítás szabadságához.

Jelen ügyben abból kellett kiindulni, hogy közérdeklődésre éppen az a körülmény tartott számot, hogy a felperessel az ott említett súlyos bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőeljárás, ennek ellenére egy párt kerületi szervezete élére választották. A megtekintett műsorszámok szövegei is ezt az összefüggést támasztották alá, és más sajtószervek, így pl. a 2014. június 19-i műsorban idézett portál is ezt a kérdést boncolgatta.

A büntetőeljárással kapcsolatos képi tudósítás bemutatása ezért a közügy középpontjában áll, aktualitása volt a hírral összefüggően. Nincs ügydöntő jelentősége ennél fogva, hogy évekkel korábbi a felvétel, már nincs a felperes előzetes letartóztatásban és nem a büntetőeljárás valamely eseménye, hanem az újraválasztás ténye váltja ki a büntetőeljárás jellemző részletének bemutatását. A szöveggel és a témával is összhangban áll a büntetőeljárási részlet képi megjelenítése. A fellebbezés hivatkozásával szemben nem öncélú, szükségtelen vagy indokolatlan. A kifogásolt, felperest bilincsben mutató részletek a büntetőeljárás az átlagnéző számára is közérthető mozzanatai, az eljárás büntető jellegét hordozzák, egyúttal mutatják a szóban forgó bűncselekmények súlyát és nem értékelhetőek a felperes öncélú megalázásának.

Ehhez hasonlóan kiemelt jelentősége van, hogy bár a büntetőeljárás önmagában nem közéleti szerepvállalás, a büntetőeljárás tárgyává tett cselekmény azonban a felperes közéleti szerepvállalásával függ össze. Ráadásul a vád tárgyává tett cselekmény idején a felperes közhatalmat gyakorolt, a tudósítás idején is közismert személy. A másodfokú bíróság megjegyzi

továbbá, hogy az ellene folyt eljárás és előzetes letartóztatása a közvélemény előtt is ismert volt, arról számtalan tudósítás számolt be. Az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy a felperes megválasztása a politikai életbe való visszatérését jelentette. Ezért közéleti szereplőként vált az általa képviseltek, illetve politikai ellenfelei számára aktuálissá a közhatalmi pozíciója idejéhez köthető büntetőeljárás, és annak súlyát jelző alkalmazott kényszerintézkedés, előzetes letartóztatás. A téma iránti közérdeklődést, az érdeklődés felperesi büntetőeljárással, másodfokú elítéléssel, sőt kényszerintézkedéssel összefüggését jelzi, hogy a műsorészletben megjelenített másik sajtóorgánium cikke is akként adott a hírről számot, hogy újra a „börtönviselt” felperes vezeti a kerületi pártszervezetet.

A kifogásolt felvételekből kitűnik az eljárás folyamatban léte, és az is, hogy a felperest csak másodfokon ítélték el, a végleges kúriai döntésre várnak. A másodfokú bíróság azt sem találta megállapíthatónak a tanúvallomásokkal szemben a felvételek képsorai és szövege alapján, hogy a műsorok egésze olyan látszatot keltene, mintha a felperes jelenleg is fogva lenne. Az egyik műsorszámnak az is a témája, hogy a felperes a kérdések előtt kitérve bement egy bevásárlóközpontba, egy másikban pedig mutatják a felperest, amint megérkezik a tárgyalásra. Ezek teljességgel kizárják az ilyen értelmezést. A per tárgyává tett képmással visszaélés körében egyebekben elsősorban a közügyben történő megszólalással való összefüggésnek, és az ábrázolás ehhez kapcsolódó indokoltságának és arányosságának van jelentősége. Nem pedig annak, hogy az önmagában nem jogszerűtlen képi ábrázolás valamely szöveggel együtt már esetlegesen jóhírnévsértés keretei között értékelhető, valós tény hamis színben feltüntetését valósítja meg.

Fentiek alapján az adott témában és körülmények között a véleménynyilvánítás szabadsága érdekében szükséges korlátozásnak kellett tekinteni a felperessel szembeni büntetőeljárás kifogásolt részleteinek bemutatását.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte az arányosság körében, hogy a közügyekkel összefüggő véleménynyilvánítás szabadsága kiemelt védelem alatt áll. A képek a felperest nem mutatják a büntetőeljárási mozzanatok jellegével együtt járó kényszerintézkedésen túlmutatóan megalázó, emberi méltóságot sértő helyzetben, a szöveggel egységben azzal arányosan láttatják a büntetőeljárási részleteket. A bilincs láthatóságának ideje, mértéke sem tekinthető túlzónak. A közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülése érdekében, ezért a felperes képmásvédelmével szemben, a Ptk. 2:44. § szerinti szükséges és arányos korlátozásnak minősült a felperes büntetőeljárásáról, kényszerintézkedésről készült felvételek perbeli műsorokban történt bemutatása.

A felperes a bevásárlóközpont előtti felvétel jogszerűtlensége tekintetében a fellebbezését külön nem indokolta, ugyanakkor a jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet teljes megváltoztatását kérte. A másodfokú bíróság ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletének indokait annyiban pontosítja, hogy önmagában attól nem válik a felperes képmása engedély nélkül rögzíthetővé, hogy közéleti szereplőként, megválasztása fenti körülményei ellenére nem áll az utcán a sajtó rendelkezésére. Az utcán való közlekedés általában a közéleti szereplő szempontjából is - ha az utcát nem közszereplése helyszínéneként, vagy ahhoz közvetlenül kapcsolódóan használja - a magánszféra területére tartozik. Az engedély nélküli felvételkészítés rendszerint ezért anélkül elhárítható ilyen helyzetben, hogy az elhárítás képi bemutatásával számolni kelljen. Jelen ügyben azonban a tudósításnak lényegi eleme volt, hogy a felperes egy másik televízióknak az utcán adott interjút a megválasztásával kapcsolatban, az alperesi televízió előtt pedig kitért. Erre az

összefüggésre tekintettel a bevásárlóközpontnál készült rövid, erre az eseménysorra korlátozott felvétel bemutatása, mint a fenti eseménysor hitelességét alátámasztó képi eszköz, a közéleti szereplő képmáshoz való jogának, a Ptk. 2:44. § szerinti szükséges és arányos korlátozása.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti indokolásbeli kiegészítéssel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján 40.000 forint + áfa összegben megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2018. szeptember 28.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró